

Проект «Променисте людство»

Костянтин Ціолковський

Воля Всесвіту

Відомі 1878. 8 січня
Володимир
Лев

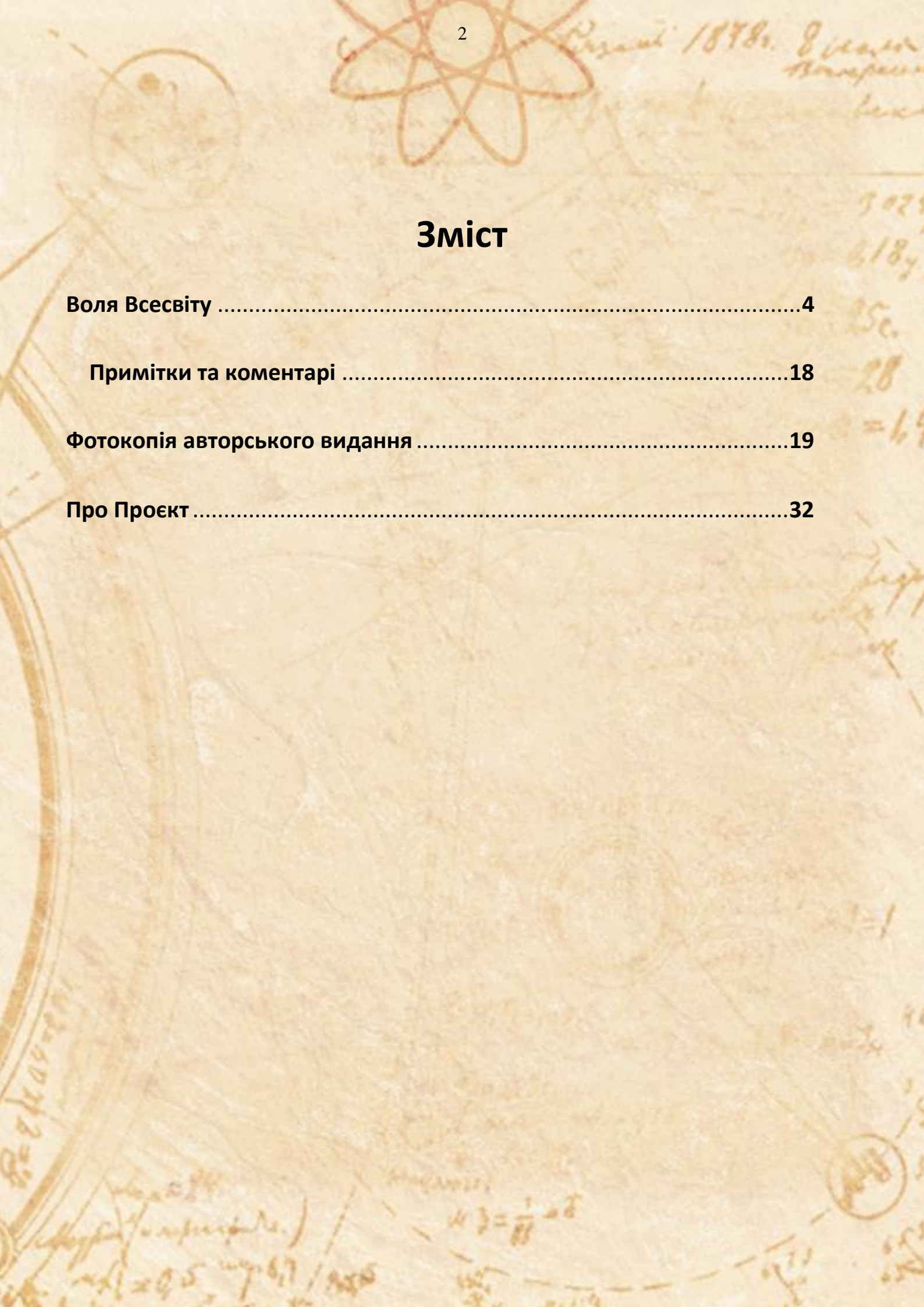
Зміст

Воля Всесвіту4

Примітки та коментарі18

Фотокопія авторського видання19

Про Проєкт32

Воля Всесвіту

Уперше опублікована в авторському виданні: К. Ціолковський. Воля Всесвіту. Невідомі розумні сили. Калуга, 1928.

З 1986 по 2012 роки багаторазово перевидавалася різними видавництвами у складі збірки - К. Е. Ціолковський "Мрії про Землю і небо (збірка)".

Наче все залежить від волі розумної істоти, подібної до людини. Наша праця, думка перемагають природу і спрямовують її бажаним руслом. Наприклад, обробляємо землю й отримуємо рясну їжу, приручаємо тварин, перетворюємо їх і рослини, будуємо будинки, дороги, машини, полегшуємо ними працю, змушуємо працювати сили природи, і вони збільшують наші сили в 10, 100, 1000 разів. Якби лінувалися, не проявляли свою волю, то нічого б не було, і ми загинули б від голоду, холоду, хвороб, безпліддя тощо.

Це умовна воля. Вона є, і прояв її благодійний. Зараз вона ще не велика, обмежена, але можна сподіватися, що зростатиме і проявить себе ще набагато сильніше. Умовна воля є втілення наших думок і бажань у життя. Наприклад, я хочу побудувати будинок - і будую, хочу винайти якусь машину - і винаходжу, хочу здійснити її - і здійснюю. Хочу одружитися з

такою-то жінкою - і одружуюся. Хочу мати дітей - і маю. У більшості випадків наші задуми не вдаються, особливо важкі, але теоретично можна припустити, що є сильна воля, яка здійснює всі розумні бажання. Якщо не тепер, то в майбутньому, якщо не нами, то іншими більш досконалішими істотами або навіть нашими нащадками. Немає нічого вищого за сильну й розумну волю. Один розум без волі - ніщо, і одна воля без розуму - теж ніщо. Кожна істота повинна жити і думати так, як ніби вона всього може домогтися, рано чи пізно. Звідки ж джерело цієї благодійної волі? Воля залежить від будови головного мозку. Вищий мозок вийшов від розвитку мозку нижчих тварин. Усі тварини і рослини походять від складної органічної матерії, якими є бактерії, амеби, протоплазма. Останні - від неорганічної природи. Розвиток же органічного світу неможливий без будь-якої енергії, наприклад енергії Сонця.

Ясно, що життя, розум і волю породила поступово природа. Людина народжена Землею, Земля - Сонцем, Сонце походить від згущення розрідженої газоподібної маси. Ця - від ще більш розрідженої матерії, наприклад від ефіру.

Отже, все породжено Всесвітом. Він - початок усіх речей, від нього все й залежить. Людина, чи інша вища істота, і її воля є тільки прояв волі Всесвіту. Жодна істота не може проявити абсолютної волі, як не може проявити її годинник або якийсь складний автомат, наприклад, кіно, що говорить. Тіні

кіно говорять, ходять, роблять, виконують свою волю, узгоджують слова з діями, але будь-хто знає, що їхня воля тільки удавана, не абсолютна, всі їхні рухи й мови залежать від кінострічки, взагалі від людини, яка створила кінофільм. Так і найрозумніша істота виконує тільки волю Всесвіту. Він дав їй розум і обмежену волю. Обмежену тому, що ця воля, залежна від розуму, не може бути єдиним джерелом вчинків: завжди може втрутитися громада Всесвіту, спотворити, порушити і не виконати волю одного розуму. Ми говоримо: все від нас залежить, але ж ми самі - створення Всесвіту. Тому правильніше думати і говорити, що все залежить від Всесвіту. Ми припускаємо, а Всесвіт розпоряджається як хоче, без церемонії руйнуючи наші плани і навіть руйнуючи всю планету з усіма її розумними істотами.

Якщо нам і вдається виконати свою волю, то тільки тому, що нам це дозволив Всесвіт. Він завжди має безліч способів і причин загальмувати нашу діяльність і проявити іншу, вищу волю, хоча й наша воля - тільки воля Всесвіту.

Візьмемо хоч події цього 28-го року. Ясно, що вони суть наслідки подій 27-го року, а останні - результат подій 26-го року тощо. Зрештою все, що не відбувається, має джерелом давно минулі часи, коли не було навіть і сліду тварин. Наша воля, наші вчинки - теперішні й майбутні - результат давно минулих часів. А ці народилися від часів ще більш ранніх. Децильйони

років тому, децильйони децильйонів років, децильйони в децильйонному ступені - ось часи, ось стан світу, який послужив причиною сучасних і майбутніх явищ.

Нас цікавить не стільки прояв волі людини (хоча і вона вироблена космосом), скільки загальний прояв волі Всесвіту.

Чи маємо ми право говорити про волю Всесвіту? Можна говорити про волю розумної істоти, навіть про волю дурної тварини, але чи можна говорити про волю космосу? Чи можна уподібнити його хоча б дурній тварині? Але якщо все залежить від устрою Всесвіту (у теперішній або давно минулий момент), то значить, він або його невідома причина має волю. Ця воля обумовлює все, що ми зараз бачимо або на що вказує нам наш розум. Питання тільки в тому, яка ця воля. Якість волі вкаже нам і на якість Всесвіту або його причини.

Якщо говорити про сучасний стан Землі, то воля космосу саме проявляється як воля нерозумної істоти. Справді, у справах Землі, у справах людства ми бачимо суміш розумного з дурним, доброго з жорстоким. Навіщо злидні, хвороби, в'язниці, злість, війни, смерть, дурість, невігластво, обмеженість науки, землетруси, урагани, неврожаї, посухи, повені, шкідливі комахи і тварини, жахливий клімат тощо? Дивлячись лише на Землю, ми мали б волю космосу порівняти з волею обмеженої істоти.

Але чи завжди буде Земля і людина в цьому стані? Всесвіт породив людину, її слабкий розум і волю. Але ж вони були раніше ще слабшими, вони потім розвивалися до теперішньої сили і, можна сподіватися, будуть продовжувати свій розвиток. Якої міри він досягне, які плоди дасть - це тепер навіть важко собі уявити (див. мою книжку "Майбутнє Землі і людства"). Отже, є повна вірогідність у тому, що воля космосу і на Землі проявиться у всьому блиску найвищого розуму. Досконалий стан Землі триватиме дуже довго порівняно з сумним її становищем, яким є сьогодні. І тоді в щасті, блаженстві вищий нащадок людини скаже: воля космосу проявляється як воля наймудрішої і всесильної істоти. Наш нащадок тільки може звинуватити цю волю в деякій повільності: чому космос не одразу створив щастя, а змусив частину матерії випробовувати раніше сумбур мук і пристрастей. Хоч і не довгі порівняно були муки, проте були. Вони в жодному разі не становитимуть більше тисячної частки щасливого стану людей. Ми побачимо потім, що і це звинувачення відпадає.

У нашій Сонячній системі понад тисячу планет і хоч одна з них перебуває в умовах, сприятливих для розвитку вищого свідомого життя. У нашому Чумацькому Шляху понад мільярд сонячних систем, подібних до нашої. У нашому Ефірному Острові близько мільйона чумацьких шляхів. Ми могли б продовжувати так до нескінченності, але обмежимося одним нашим Ефірним Островом. У ньому налічуємо мільйон мільярдів сонячних систем

і принаймні стільки ж планет, придатних для розвитку досконалого життя. На всіх планетах зародилося життя, але на цих воно мало б пишно розквітнути. Питається, чи рівні були ці мільйон мільярдів планет? Без сумніву, на деяких розквіт був раніше, ніж на інших, і зовсім незвичайний за прекрасними результатами. Там життя випередило все можливе, все найкраще, що може собі тільки уявити людина.

Він же мріє не тільки завоювати свою Сонячну систему, а й відвідати інші. Мета - ліквідувати безболісно все недосконале (зародкове) і заселити планети своїм досконалим поколінням.

Людина майбутнього думає: який важкий шлях пройшло органічне життя Землі, скільки страждань перетерпіли її істоти. Тепер у нас їх немає. Крім розумного, ніщо не осіняє нашу планету. Але який жах у минулому? Чи не краще б було, якби Земля прямо була заселена свідомими істотами. Тоді не було б цього хвоста страждань і божевілля.

Якщо людина так може думати, то тим більше думала так вища істота на вищій планеті. І не тільки думала, а й знайшла тисячу можливостей здійснити свої розумні бажання.

Отже, розум і могутність вищих істот, що зародилися на вищих планетах, ліквідувають зародкове життя на інших планетах і заселяють їх своїм

потомством. Подібно до цього городник виполює на своєму городі бур'янисті трави і садить на ньому корисні овочі.

Виходить, що Всесвіт заповнений тільки досконалими істотами. На нескінченній більшості планет досконале життя прямо стало на ноги, без довгих тисячоліть попередніх мук самозародження. З мільйонів мільярдів планет тільки деякі зазнали чашу страждань, оскільки життя на них почалося самозародженням.

Якщо ви протягом усього свого щасливого життя мучилися тільки одну секунду, то чи можна ваше життя вважати невдалим. Так і Всесвіт не можна вважати нещасним на тій підставі, що якась планета з мільярдів їхніх повинна зазнати порівняно мізерний час муки самозародження.

Якщо ж космос дав загалом тільки щастя для своїх істот, то можна вважати його волю бездоганною.

Космос породив не зло й оману, а розум і щастя всього суцього.

Щоб зрозуміти це, треба тільки стати на вищу точку зору: уявити майбутнє Землі й обійняти розумом нескінченність Всесвіту або хоч один наш Чумацький Шлях. Тоді ми побачимо, що космос подібний до найдобрішої і найрозумнішої тварини.

Ви, можливо, скажете: ну добре, скрізь розлито щастя і розум, але хіба немає стихійних лих, які це щастя в один момент змітають, як мітлю змітають непридатне сміття.

Планети й сонця вибухають подібно до бомб. Яке життя при цьому встоїть! Світила остигають і позбавляють планети свого цілющого світла. Куди тоді подінуться їхні жителі? Безліч катастроф завжди підстерігають розумних істот.

Річ у тім, що ми про розум вищих істот маємо дуже неправильне поняття. Якщо люди вже тепер передбачають деякі лиха і вживають проти них заходів та іноді успішно борються з ними, то яку ж силу опору можуть виявити вищі істоти Всесвіту.

Вони передбачають вибухи планет за багато сотень років до цього явища і віддаляються з них у безпечні місця космосу. Вони передбачають і вибухи сонць, також їхнє згасання, і йдуть своєчасно від тих, що ослабли.

Ви ще скажете: рано чи пізно всі сонця згаснуть, життя припиниться, ось вам благодіяння космосу. Цього не може бути. Сонця безперервно спалахують, і це навіть частіше, ніж їхнє згасання. Одним словом, темних сонць воскресає не менше, ніж згасає блискучих. Всесвіт завжди був і буде в середньому в тому вигляді, в якому ми спостерігаємо його зараз. Життя

кожного світила періодичне і повторюється безліч разів. Також і життя групи світил, наприклад Чумацького Шляху.

- А смерть та її муки, - скажете ви. - Хіба це може коли-небудь зникнути?

Життя не має певного розміру і може бути подовжене до тисяч років. Смерть же може бути безболісною, як смерть дерева чи якоїсь комахи.

Крім того, я багато разів доводив, що як життя світила періодичне і відновлюється незліченну безліч разів, так і життя істоти або складових її атомів виникає безліч разів, точніше, завжди виникало і буде виникати без кінця. Жоден атом Всесвіту не уникне відчуттів вищого розумного життя. Мало того, тільки таке життя і можливе.

Смерть є одна з ілюзій слабкого людського розуму. Її немає, бо існування атома в неорганічній матерії не відзначається пам'яттю і часом, останнього ніби немає. Безліч же існувань атома в органічній формі зливаються в одне суб'єктивно безперервне і щасливе життя - щасливе, бо іншого немає. Його не допускають розум і сила вищих тварин.

Всесвіт так влаштований, що не тільки сам він безсмертний, але безсмертні і його частини у вигляді живих блаженних істот. Немає початку і кінця Всесвіту, немає початку і кінця також життя та його блаженства.

Ми доводимо, що воля Всесвіту прекрасна, тому що в загальній картині космосу ми нічого не бачимо, крім блага, розуму, досконалості та їхньої суб'єктивної безперервності, безпочатковості й нескінченності.

Якщо космос має причину, то і причині цій ми повинні приписати такі ж властивості загальної любові.

Ми впевнені, що зрілі істоти Всесвіту мають засоби переноситися з планети на планету, втручатися в життя відсталих планет і зноситися з такими ж зрілими, як вони. Люди Землі коли-небудь об'єднаються, і всіма ними керуватиме одна обрана рада, під керівництвом президента, обраного радою.

Це станеться порівняно скоро. Через більш значний проміжок часу заселиться рясно і вся наша Сонячна система. Нею також керуватиме обрана рада зі своїм головою. Інакше бути не може, бо цього вимагає розум.

Так само об'єднуються і всі інші планети та сонячні системи. Різниця тільки та, що більшість їх швидко заселяється зрілим, уже готовим поколінням і одразу встановлює своє управління. Земля ж і наша Сонячна система мали довгий шлях поступового страдницького розвитку.

Об'єднання має бути, бо цього вимагають вигоди істот. Якщо вони зрілі, то розумні, а якщо розумні, то не стануть самі собі робити зла. Анархія є недосконалість і зло.

Об'єднуються президентами і групи сонць (зоряні купи) і весь Чумацький Шлях. На цьому зупинимося.

Яка ж це має бути могутня і мудра організація.

Ми говоримо про істоти, подібні до людей, тільки більш досконалі. Між ними можуть бути всілякі породи, пристосовані до життя на всяких планетах, наприклад на Землі. Однак більшість їх одноманітна і пристосована до життя в ефірі. Але потрібні й такі, які могли б встановити порядок і на всіх планетах. Порядок цей полягає в тому, що на небесних тілах усуваються всі страждання.

Отже, можна очікувати, що ця могутня організація може проникнути на будь-яку планету, наприклад на Землю.

Чому ж ми не помічаємо досі слідів її діяльності?

Наука точна, принаймні жодна галузь розуму не вирізняється такою тверезістю, але уява наша слабка. Вона стільки разів обманювала людей, що нині кредит її сильно впав. "Тверезість" науки не допускала досі

міжпланетних зносин. Тепер ця думка похитнута навіть ученими, але більшість їх ще не зачеплена новими ідеями і ставиться або байдуже до них, або вороже. Дещо раніше, крім очевидних фантазерів, ніхто не допускав можливості небесних зносин, особливо подорожей поза Землю. Тому встановлювалася думка, що вони неможливі. А якщо так, то всі факти, що доводять ці зносини, якщо вони й були, нещадно заперечувалися людьми науки. Так само ними заперечувалося і падіння небесних каменів на Землю (метеорів), так само довго не бачили вони і сонячних плям. Така сила упередження.

Тим часом, відзначено в історії та літературі безліч незрозумілих явищ. Більшість їх, без сумніву, можна віднести до галюцинацій та іншого роду помилок, але чи всі? Тепер з огляду на доведену можливість міжпланетних повідомлень слід ставитися до таких "незрозумілих" явищ уважніше. Ми не маємо в цьому відношенні нічого достовірного і тому замовкаємо.

Можливо, втручання інших істот у життя Землі ще не підготовлено розвитком більшості людей. А можливо, воно б зашкодило людству в даний час. Більшість людей абсолютно неосвічена і дивиться на Всесвіт майже так само, як тварини. Релігійні її погляди - суцільне марновірство. Якби вони побачили втручання інших істот у земні справи, то зараз би зрозуміли це з погляду своєї віри. Проявився б фанатизм з його злочинами і більше нічого.

Покладемо, сили інших світів зупинили б війну 14-го року. Війни б не було. Багато людей позбулося б страждань і смерті. Але людство таке грубе, що тільки ці страждання могли збудити в них відразу до війни. Тільки вони виявилися "наукою", що змусила людей інакше думати, сприяли руху їхньої думки. Що робити, люди такі, що тільки тяжкі страждання можуть їх переробити і вести на краще. Так, можливо, хулігана нічим не вгамуєш, крім грубого покарання. П'яного буяна доводиться зв'язувати, на божевільного - надягати гарячкову сорочку.

Є ще низка явищ, щоправда, у більшості випадків настільки ж сумнівних, як і попередні. Вони говорять нам про проникнення якихось розумних сил у наш мозок і втручання їх у людські справи.

Я сам два рази в житті був свідком таких явищ і тому не можу їх заперечувати. Якщо ж вони зі мною були, то чому не могли бути з іншими. На цій підставі я припускаю, що деяка частина такого роду явищ - не ілюзія, а дійсний доказ перебування в космосі невідомих розумних сил, якихось істот, влаштованих не так, як ми, принаймні з незрівнянно розрідженої матерії. Можливо, це спадщина децильйонів років минулого часу, що втекли, які створили ці істоти. Останні, як видно, збереглися досі.

Вони також проявляють себе добрими вчинками. Це зрозуміло, бо розум і вигода всіх істот космосу і всіх часів полягають у тому, щоб не було нічого

недосконалого, ніяких страждань. Адже якщо будуть страждання, то не уникнути їх і атому. Немає страждань - не мучитиметься й атом (або дрібніша його частина, взагалі невідома сутність матерії).

Минуле безмежне. Що це означає? Не думайте, що це легко уявити. Можна навести приклад. Ось числа 2^2 , 3^{3^3} тощо, або умовно $X^{(x)}$. Якщо (x) дорівнює двом, то це число становитиме тільки 4, якщо ж 3, то вже отримаємо понад $7^{1/2}$ більйона (10^{12}). Якщо ж $x=4$, то отримаємо більше, ніж число, виражене одиницею з такою безліччю нулів, яке не вмістить увесь відомий Всесвіт, якщо навіть ці нулі будуть меншими за 1 кубічний мікрон.

Дійсно, об'єм усього відомого Всесвіту (приймаючи Ефірний Острів, що містить мільйон чумацьких шляхів, протяжністю в 100 мільйонів світлових років) становить менше 10^{90} кубічних мікронів, тим часом як число наше виражається 10 з показником не 90, а одиницею зі 100 нулями з лишком. Очевидно, відомий обсяг космосу - досконалий нуль порівняно з цим числом. Я повинен зізнатися, що з великими труднощами міг уявити величину цього числа (коли $x=4$). Якщо ж $x=5$, то рішуче відмовляюся його собі уявити. Що ж, якщо $x=10$ і більше!!!

Якщо (x) дорівнює децильйону, то і тоді наша функція висловить число, що дорівнює нулю по відношенню до фактичної нескінченності.

Яка ж вона?

Складемо наші функції скільки завгодно разів і все-таки в сумі отримаємо нуль порівняно з істинною нескінченністю.

Що ж могли ці нескінченні часи (минулих років) зробити? Якщо час за короткий час створює розум та інші чудеса, то що ж він може створити в зазначені часи $(X^{(x)})!$

Світ завжди існував. Справжня матерія та її атоми є безмежно складним продуктом іншої простішої матерії. Були минулі часи, коли матерія була в децильйони разів легшою, ніж тепер найлегша. Були епохи, коли вона ще в децильйони децильйонів разів була легшою тощо. І всі ці світи були і породили істот розумних, але майже нематеріальних через їхню малу щільність. Те, що я кажу, я давно теоретично припускав, але не було жодних фактичних підтверджень, яким я міг би повірити. Коли я сам побачив підтвердження, то став схильним вірити й іншим.

Примітки та коментарі

Децильйон - 10^{30} або 10^{60} . Рахують так: 10^3 - тисяча, 10^6 - мільйон, 10^9 - мільярд = більйон = 10^6 (мільйон) \times 10^3 (тисяча), тощо.

Тоді децильйон - $10^6 \times 10^{24} = 10^{30}$. За іншою шкалою: 10^6 - мільйон, $10^{6 \times 2}$ - більйон (мільярд), $10^{6 \times 3}$ - трильйон, $10^{6 \times 4}$ - квадрильйон, $10^{6 \times 5}$ - квінтильйон, $10^{6 \times 6}$ - секстильйон, ..., $10^{6 \times 10} = 10^{60}$ - децильйон.

Ціолковський, мабуть, не мав на увазі точного значення децильйона, а використовував його як синонім дуже великого числа: багато, тьма, децильйон децильйонів.

Фотокопія авторського видання

"Воля Всесвіту. Невідомі розумні сили",

Калуга, 1928 р.

К. ЦИОЛКОВСКИЙ.

ВОЛЯ ВСЕЛЕННОЙ.

НЕИЗВЕСТНЫЕ РАЗУМНЫЕ СИЛЫ.

(Склад изданий у автора).

Адрес: Калуга, ул. Брута, 3. Adresse: U. S. S. R. (Russie),
Kaluga, Tziolkowsky, Ciolkowsky (latin).

—♦♦♦—
Издание автора.
КАЛУГА. — 1928.

К. Циолковский.

ВОЛЯ ВСЕЛЕННОЙ.

Как будто все зависит от воли разумного существа, подобного человеку. Наш труд, мысль побеждают природу и направляют ее по желаемому руслу. Напр., обрабатываем землю и получаем обильную пищу, приручаем животных, преобразовываем их и растения, строим дома, дороги, машины, облегчаем ими труд, заставляем работать силы природы, и они увеличивают наши силы в 10, 100, 1000 раз. Если бы ленились, не проявляли свою волю, то ничего бы не было и мы погибли бы от голода, холода, болезней, бесплодия и т. п.

Это условная воля. Она есть, и проявление ее благодетельно. Сейчас она еще не велика, ограничена, но можно надеяться, что будет расти и проявит себя еще много сильнее. Условная воля есть воплощение наших мыслей и желаний в жизнь. Напр., я хочу построить дом — и строю, хочу изобрести какую-либо машину и изобретаю, хочу осуществить ее — и осуществляю. Хочу вступить в брак с такой то женщиной — и вступаю. Хочу иметь детей — и имею. В большинстве случаев наши замыслы не удаются, особенно трудные, но, теоретически, можно допустить, что есть сильная воля, которая осуществляет все разумные желания. Если не теперь, то в будущем, если не нами, то иными более совершенными существами, или даже нашими потомками. Нет ничего выше сильной и разумной воли. Один разум без воли — ничто и одна воля без разума тоже ничто. Каждое существо должно жить и думать так, как будто оно всего может добиться рано или поздно. Откуда же источник этой благодетельной воли? Воля зависит от устройства головного мозга. Высший мозг полу-

чился от развития мозга низших животных. Все животные и растения произошли от сложной органической материи, каковы бактерии, амебы, протоплазма. Последние—от неорганической природы. Развитие же органического мира невозможно без какой-либо энергии, например, энергии Солнца.

Ясно, что жизнь, разум и волю породила постепенно природа. Человек рожден Землею, Земля—Солнцем, Солнце произошло от сгущения разреженной газообразной массы. Эта—от еще более разреженной материи, напр., от эфира.

Итак, все порождено вселенной. Она—начало всех вещей, от нее все и зависит. Человек, или другое высшее существо и его воля есть только проявление воли вселенной.

Ни одно существо не может проявить абсолютной воли, как не могут проявить ее часы или какой-нибудь сложный автомат, напр., говорящее кино. Тени кино говорят, ходят, делают, исполняют свою волю, согласуют слова с действиями, но всякий знает, что их воля только кажущаяся, не абсолютная, все их движения и речи зависят от кино-ленты, вообще, от человека, пострившего кино. Так и самое разумное существо исполняет только волю вселенной. Она дала ему разум и ограниченную волю. Ограниченную—потому, что эта воля, зависящая от разума, не может быть единственным источником поступков: всегда может вмешаться громада вселенной, исказить, нарушить и не исполнить волю одного разума. Мы говорим: все от нас зависит, но ведь мы сами создание вселенной. Поэтому вернее думать и говорить, что все зависит от вселенной. Мы предполагаем, а вселенная распоряжается, как хочет, без церемонии разрушая наши планы и даже разрушая всю планету со всеми ее разумными существами.

Если нам и удастся исполнить свою волю, то только потому, что нам это позволила вселенная. Она всегда имеет множество способов и причин затормозить нашу деятельность и проявить иную, высшую волю, хотя и наша воля только воля вселенной.

Возьмем хоть события этого 28 года. Ясно, что они суть следствия событий 27 года, а последние — результат событий 26 г. и т. д. В конце концов, все, что не совершается, имеет источником давно прошедшие времена, когда не было даже и следа животных. Наша воля, наши поступки — настоящие и будущие — результат давно прошедших времен. А эти родились от времен еще более ранних. Дециллионы лет тому назад, дециллионы дециллионов лет, дециллионы в дециллионной степени — вот времена, вот состояние мира, послужившее причиною современных и будущих явлений.

Нас интересует не столько проявление воли человека (хотя и она произведена космосом), сколько общее проявление воли вселенной.

Имеем ли мы право говорить о воле вселенной? Можно говорить о воле разумного существа, даже о воле глупого животного, но можно ли говорить о воле космоса? Можно ли уподобить его хотя глупому животному? Но раз все зависит от устройства вселенной (в настоящий или давно прошедший момент), то значит она, или ее неизвестная причина имеет волю. Эта воля обуславливает все, что мы сейчас видим или, что указывает нам наш разум. Вопрос только в том, какова эта воля. Качество воли укажет нам и на качество вселенной или ее причины.

Если говорить о современном состоянии Земли, то воля космоса именно проявляется как воля неразумного существа. В самом деле, в делах Земли, в делах человечества мы видим смесь разумного с глупым, доброго с жестоким. Зачем нищета, болезни, тюрьмы, злоба, войны, смерть, глупость, невежество, ограниченность науки, землетрясения, ураганы, неурожай, засухи, наводнения, вредные насекомые и животные, ужасный климат и т. п.? Смотря лишь на Землю, мы должны бы волю космоса сравнить с волей ограниченного существа. Но всегда ли будет Земля и человек в этом состоянии? Вселенная породила человека, его слабый разум и волю. Но ведь они были раньше еще слабее, они потом развивались до теперешней силы и, можно надеяться, будут продолжать свое развитие. Какой сте-

пени оно достигнет, какие плоды даст — это теперь даже трудно себе вообразить (см. мою книгу: „**Будущее Земли и человечества**“). Итак, есть полное вероятие в том, что воля космоса и на Земле проявится во всем блеске высочайшего разума. Совершенное состояние Земли продолжится очень долго, в сравнении с горестным ее положением, каково настоящее. И тогда, в счастья, блаженстве, высший потомок человека скажет: воля космоса проявляется, как воля мудрейшего и всемогущего существа. Наш потомок только может обвинить эту волю в некоторой медлительности: почему космос не сразу создал счастье, а заставил часть материи испытывать прежде сумбур мук и страстей. Хотя и не долгие, сравнительно, были мучения, однако были. Они ни в каком случае не составят более тысячной доли счастливого состояния людей. Мы увидим потом, что и это обвинение отпадает.

В нашей Солнечной системе более тысячи планет и хоть одна из них находится в условиях, благоприятных для развития высшей сознательной жизни. В нашем Млечном Пути более миллиарда солнечных систем, подобных нашей. В нашем Эфирном Острове около миллиона млечных путей. Мы могли бы продолжать так до бесконечности, но ограничимся одним нашим Эфирным Островом. В нем насчитаем миллион миллиардов солнечных систем и, по крайней мере, столько же планет, пригодных для развития совершенной жизни. На всех планетах зародилась жизнь, но на этих она должна бы пышно расцвести. Спрашивается — равны ли были эти миллион миллиардов планет? Без сомнения, на некоторых расцвет был раньше, чем на других и совсем необыкновенный — по прекрасным результатам. Там жизнь опередила все возможное, все самое лучшее, что может себе только представить человек.

Он же мечтает не только завоевать свою солнечную систему, но и посетить иные. Цель — ликвидировать безболезненно все несовершенное (зачаточное) и заселить планеты своим совершенным поколением.

Человек будущего думает: какой тяжелый путь прошла органическая жизнь Земли, сколько страданий перетерпели

ее существа. Теперь у нас их нет. Кроме разумного, ничто не осеняет нашу планету. Но какой ужас в прошлом? Не лучше ли бы было, если бы Земля прямо была заселена сознательными существами. Тогда не было бы этого хвоста страданий и безумия.

Если человек так может думать, то тем более думало так высшее существо на высшей планете. И не только думало, но нашло тысячу возможностей осуществить свои разумные желания.

Итак, разум и могущество высших существ, зародившихся на высших планетах, ликвидируют зачаточную жизнь на иных планетах и заселяют их своим потомством. Подобно этому огородник выпалывает на своем огороде сорные травы и сажает на нем полезные овощи.

Выходит, что вселенная заполнена только совершенными существами. На бесконечном большинстве планет совершенная жизнь прямо стала на ноги, без долгих тысячелетий предварительных мук самозарождения. Из миллионов миллиардов планет только немногие потерпели чашу страданий, так как жизнь на них началась самозарождением.

Если вы в течение всей своей счастливой жизни мучились только одну секунду, то можно ли вашу жизнь считать неудачной. Так и вселенную нельзя считать несчастной на том основании, что какая-нибудь планета из миллиардов их должна претерпеть, сравнительно ничтожное время, муки замозарождения.

Если же космос дал, в общем, только счастье для своих существ, то можно считать его волю безукоризненной.

Космос породил не зло и заблуждение, а разум и счастье всего сущего.

Чтобы понять это, надо только стать на высшую точку зрения: вообразить будущее Земли и обнять разумом бесконечность вселенной, или хоть один наш Млечный Путь. Тогда мы увидим, что космос подобен добрейшему и разумнейшему животному.

Вы, может быть, скажете: ну хорошо, везде разлито счастье и разум, но разве нет стихийных бедствий, кото-

рые это счастье в один момент сметают, как метлой сметают негодный сор.

Планеты и солнца взрываются подобно бомбам. Какая жизнь при этом устоит! Светила остывают и лишают планеты своего живительного света. Куда тогда денутся их жители? Множество катастроф всегда подстерегают разумных существ.

Дело в том, что мы о разуме высших существ имеем очень неверное понятие. Если люди уже теперь предвидят некоторые бедствия и принимают против них меры и иногда успешно борются с ними, то какую же силу сопротивления могут выказать высшие существа вселенной.

Они предвидят взрывы планет за много сотен лет до этого явления и удаляются с них в безопасные места космоса. Они предвидят и взрывы солнц, также их погасание — и уходят своевременно от ослабевших.

Вы еще скажете: рано или поздно все солнца погаснут, жизнь прекратится, вот вам и благодеяние космоса. Этого не может быть. Солнца непрерывно возгораются и это даже чаще, чем их угасание. Одним словом, темных солнц воскресает не менее, чем угасает блестящих. Вселенная всегда была и будет, в среднем, в том виде, в каком мы наблюдаем ее сейчас. Жизнь каждого светила периодична и повторяется множество раз. Также и жизнь группы светил, напр., Млечного Пути.

А смерть и ее муки — скажете вы. Разве это может когда-нибудь исчезнуть?

Жизнь не имеет определенного размера и может быть удлинена до тысяч лет. Смерть же может быть безболезненной, как смерть дерева или какого-нибудь насекомого.

Кроме того, я много раз доказывал, что как жизнь светила периодична и восстанавливается бесчисленное множество раз, так и жизнь существа, или составляющих его атомов, возникает множество раз, вернее, всегда возникала и будет возникать без конца. Ни один атом вселенной не избегнет ощущений высшей разумной жизни. Мало того, только такая жизнь и возможна.

Смерть есть одна из иллюзий слабого человеческого разума. Ее нет, потому что существование атома в неорганической материи не отмечается памятью и временем—последнего как бы нет. Множество же существований атома в органической форме сливаются в одну субъективно непрерывную и счастливую жизнь—счастливую, так как иной нет. Ее не допускает разум и сила высших животных.

Вселенная так устроена, что не только сама она бессмертна, но бессмертны и ее части в виде живых блаженных существ. Нет начала и конца вселенной, нет начала и конца также жизни и ее блаженству.

Мы доказываем, что воля вселенной прекрасна, потому что в общей картине космоса мы ничего не видим, кроме блага, разума, совершенства и их субъективной непрерывности, безначальности и бесконечности.

Если космос имеет причину, то и причине этой мы должны приписать такие же свойства—всеобщей любви.

Мы уверены, что зрелые существа вселенной имеют средства переноситься с планеты на планету, вмешиваться в жизнь оставших планет и сноситься с такими же зрелыми, как они. Люди Земли когда-нибудь об'единятся и всеми ими будет управлять один избранный совет, под руководством президента, избранного советом.

Это случится, сравнительно, скоро. Через более значительный промежуток времени заселится обильно и вся наша солнечная система. Ею также будет управлять избранный совет со своим председателем. Иначе быть не может, так как этого требует разум.

Также об'единяются и все другие планеты и солнечные системы. Разница только та, что большинство их быстро заселяется зрелым, уже готовым поколением и сразу устанавливает свое управление. У Земли же и нашей Солнечной системы был длинный путь постепенного страдальческого развития.

Об'единение должно быть, ибо этого требуют выгоды существ. Если они зрелы, то разумны, а если разумны, то не станут сами себе делать зла. Анархия есть несовершенство и зло.

Объединяются президентами и группы солнц (звездные кучи) и весь Млечный Путь. На этом остановимся.

Какая же это должна быть могущественная и мудрая организация.

Мы говорим про существа подобные людям, только более совершенные. Между ними могут быть всевозможные породы, приспособленные к жизни на всяких планетах, наприм., на Земле. Однако, большинство их однообразно и приурочено к жизни в эфире. Но нужны и такие, которые могли бы водворить порядок и на всех планетах. Порядок этот состоит в том, что на небесных телах устраняются все страдания.

Значит, можно ожидать, что эта могущественная организация может проникнуть на любую планету, напр., на Землю.

Отчего же мы не замечаем до сих пор следов ее деятельности? Наука точна, по крайней мере, ни одна отрасль ума не отличается такой трезвостью, но воображение наше слабо. Оно столько раз обманывало людей, что в настоящее время кредит его сильно упал. «Трезвость» науки не допускала до сих пор межпланетных сношений. Теперь это мнение поколеблено даже учеными, но большинство их еще не задето новыми идеями и относятся или равнодушно к ним или враждебно. Несколько ранее, кроме очевидных фантазеров, никто не допускал возможности небесных сношений, в особенности путешествий вне Земли. Поэтому устанавливалось мнение, что они невозможны. А если так, то все факты, доказывающие эти сношения, если они и были, беспощадно отрицались людьми науки. Также ими отрицалось и падение небесных камней на Землю (метеоров), также долго не видели они и солнечных пятен. Такова сила предубеждения.

Между тем, отмечено в истории и литературе множество необъяснимых явлений. Большинство их, без сомнения, можно отнести к галлюцинациям и другого рода заблуждениям, но все ли? Теперь, в виду доказанной возможности межпланетных сообщений, **следует относиться**

к таким „непонятым“ явлениям внимательнее. Мы не имеем в этом отношении ничего достоверного и потому умолкаем.

Может быть вмешательство иных существ в жизнь Земли еще не подготовлено развитием большинства людей. А может быть оно бы повредило человечеству в настоящее время. Большинство людей совершенно невежественно и смотрит на вселенную почти так же, как животные. Религиозные его взгляды — сплошное суеверие. Если бы они увидели вмешательство иных существ в земные дела, то сейчас бы поняли это с точки зрения своей веры. Проявился бы фанатизм с его преступлениями и больше ничего.

Положим, силы иных миров остановили бы войну 14-го года. Войны бы не было. Много людей избавилось бы от страданий и смерти. Но человечество так грубо, что только эти страдания могли возбудить в них отвращение к войне. Только они оказались «наукой», заставившей людей иначе думать, способствовали движению их мысли. Что делать, люди таковы, что только тяжкие страдания могут их переделать и вести к лучшему. Так, может быть, хулигана ничем не уймешь, кроме грубого наказания. Пьяного буяна приходится связывать, на сумасшедшего надевать горячую рубашку.

Есть еще ряд явлений, правда, в большинстве случаев, столь же сомнительных, как и предыдущие. Они говорят нам о проникновении каких то разумных сил в наш мозг и вмешательстве их в человеческие дела.

Я сам два раза в жизни был свидетелем таких явлений и потому не могу их отрицать. Если же они со мной были, то почему не могли быть с другими. На этом основании я допускаю, что некоторая часть такого рода явлений не иллюзия, а действительное доказательство пребывания в космосе неизвестных разумных сил, каких то существ, устроенных не так, как мы, по крайней мере, из несравненно более разреженной материи. Может быть, это наследие убежавших дециллионов лет прошедшего времени, создавших эти существа. Последние, как видно, сохранились до сих пор.

Они также проявляют себя добрыми поступками. Это понятно, потому что разум и выгода всех существ космоса и **всех времен** состоят в том, чтобы не было ничего несовершенного, никаких страданий. Ведь, если будут страдания, то не избежать их и атому. Нет страданий — не будет мучиться и атом (или более мелкая его часть, вообще, неизвестная сущность материи).

Прошедшее — беспредельно. Что это значит? Не думайте, что это легко вообразить. Можно привести пример. Вот числа 2^3 , 3^3 и т. д. или условно $X^{(x)}$. Если (x) равно двум, то это число составит только 4, если же 3, то уже получим более $7\frac{1}{2}$ биллионов (10^{12}). Если же $x=4$, то получим больше, чем число выраженное единицей с таким множеством нулей, которое не вместит вся известная вселенная, если даже эти нули будут меньше 1 кб. микрона.

Действительно, об'ем всей известной вселенной (принимая Эфирный Остров, содержащий миллион млечных путей, протяжением в 100 миллионов световых лет) составляет менее 10^{90} кб. микронов, между тем как число наше выражается 10 с показателем не 90, а единицею со 100 нулями слишком. Очевидно, известный об'ем космоса совершенный нуль в сравнении с этим числом. Я должен сознаться, что с большим трудом мог сообразить величину этого числа (когда $x=4$). Если же $x=5$, то решительно отказываюсь его себе представить. Что же если $x=10$ и более!!

Если (x) равно дециллиону, то и тогда наша функция выразит число, равное нулю по отношению к фактической бесконечности.

Какова же она?

Сложим наши функции сколько угодно раз и все-таки в сумме получим нуль, в сравнении с истинной бесконечностью.

Что же могли эти бесконечные времена (истекших лет) произвести? Если время в короткое время создает разум и другие чудеса, то что же оно может создать в указанные времена ($X^{(x)}$)!

Мир всегда существовал. Настоящая материя и ее атомы есть беспредельно сложный продукт другой более простой материи. Были прошедшие времена, когда материя была в дециллионы раз легче, чем теперь самая легкая. Были эпохи, когда она еще в дециллионы дециллионов раз была легче и т. д. И все эти миры **были** и породили существ разумных, но почти невещественных—по их малой плотности. То, что я говорю, я давно, теоретически, предполагал, но не было никаких фактических подтверждений, которым я мог бы поверить. Когда я сам увидел подтверждение, то сделался склонным верить и другим.

К. Циолковский.

Про Проєкт

Костянтин Едуардович Ціолковський відомий у всьому світі як основоположник сучасної космонавтики, який розробив теорію дирижабле- і ракетобудування. Але є й інший, маловідомий Ціолковський, який описав з позицій монізму свою точку зору на устрій Всесвіту і місце людини у виявленій ним стрункій ієрархії вселенських істот і сутностей.

Сукупність своїх ідей і гіпотез, що склали зміст філософських творів, сам Костянтин Едуардович назвав **«Космічною філософією»**.

Про важливість цих досліджень для людства свідчить твердження Костянтина Ціолковського про те, що теорію ракетобудування він розробив лише як доповнення до своїх досліджень, присвячених пізнанню принципів функціонування Всесвіту і дослідженню на цій основі принципової можливості переселення людства із Землі та в заселенні людьми Космосу. Ракети для нього - це тільки спосіб, тільки метод проникнення в глибину космосу, але аж ніяк не самоціль.

Незважаючи на те, що всі філософські праці Костянтина Ціолковського віднесено сьогодні до суспільного надбання, результати багатьох його досліджень не опубліковано дотепер навіть російською мовою і, відповідно, маловідомі.

Звертаючись до своїх читачів, Костянтин Ціолковський каже:

“Постараюся відновити те, що в сонні тисячоліть загублено людством, відшукати загублений ним філософський камінь”.

«Живий всесвіт», Костянтин Ціолковський, 1923 р.

“Будьте уважні, напружте всі сили, щоб засвоїти і зрозуміти те, що викладається.”

«Живий всесвіт», Костянтин Ціолковський, 1923 р.

“За напруження, за увагу ви будете винагороджені, не скажу сторицею, це надто слабо, але безмірно. Немає слів для вираження тих благ, які ви отримаєте за свою працю. Немає міри для цих благ. Ця міра є нескінченність”.

«Живий всесвіт», Костянтин Ціолковський, 1923 р.

“Уся матерія у Всесвіті перемішується. Людина або інша істота є матерія, вона блукає по всьому всесвіту. Доля істоти залежить від долі всесвіту. Будь-яка розумна істота повинна перейнятися історією всесвіту. Необхідна така вища точка зору. Вузька точка зору може повести до омани.”

«Необхідність космічної точки зору», **Костянтин Ціолковський**, 1934 р.

Мета Проєкту:

- Зробити філософські твори Костянтина Ціолковського загальнодоступними і абсолютно безкоштовними для всіх;
- Подолати “змову мовчання” навколо його філософських праць;
- Відкрити їм “друге дихання” і дати їм “нове життя”.

Що ми робимо для досягнення поставлених цілей:

- **Створюємо** електронні книги на основі рукописів і машинописів зі складу архіву праць Костянтина Ціолковського;
- **Оформляємо** їх у вигляді електронних книг у форматі PDF;
- **Поширюємо** книги безкоштовно через інтернет;
- **Перекладаємо** відібрані статті різними мовами світу за допомогою найсучасніших систем перекладу з подальшим вичитуванням;
- **Збираємо** на просторах інтернету будь-які матеріали, які можна зарахувати до наукової спадщини Костянтина Ціолковського і публікуємо їх.

Чому це важливо?

Праці Костянтина Ціолковського унікальні:

- Вони містять зрозумілі, прості, і водночас глибокі відповіді на складні питання, які хвилюють багатьох читачів: Що таке “атом”? Що таке “матерія”? Чим “живе” відрізняється від “мертвого”? Чи є “духи”? Чи є “бог”? Чи можуть мешкати на нашій планеті істоти, які за рівнем свого розвитку перевершують людину?...
- Вони допомагають читачам по-новому поглянути на світ і усвідомити свою єдність із населеним Всесвітом.

Праці Костянтина Ціолковського можуть допомогти кожному бажуючому краще зрозуміти Всесвіт і усвідомити своє місце в ньому!

Підтримайте цей Проєкт!

Разом ми зможемо зробити світ кращим!

З повагою,

Микола Красноступ
Засновник і керівник Проєкту
Запоріжжя, Україна

Персональний сайт: www.krasnostup.com

Сайт Проєкту: www.tsiolkovsky.org

Email: mykola.krasnostup@gmail.com